॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

बृह्स्पतिरकामयत् श्रन्में देवा दधीर्न्गच्छेयं पुरोधामिति स एतं चंतुर्वि शतिरात्रमंपश्यत्तमाहंरत्तेनांयजत् ततो वै तस्मै श्रद्देवा अदंधतागंच्छत्पुरोधां य एवं विद्वा श्रमंश्चतुर्वि शतिरात्रमासंते श्रदेंभ्यो मनुष्यां दधते गच्छंन्ति पुरोधां ज्योतिर्गौरायुरितिं त्र्यहा भंवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावार्युः (१)

ड्मानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भेवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्त्यसंत्रं वा एतद्यदेछन्दोमं यच्छेन्दोमा भवन्ति तेनं सत्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृश्क्छंन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पृशवंश्छन्दोमा ओजंस्येव वीर्यं पृशुषु प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरमसौ बृहद्यभ्यामेव (२)

यन्त्यथों अनयोरिव प्रतिं तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति चतुर्विश्शतिरात्रो भंवति चतुर्विश्शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुंवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुंवर्गे लोके प्रतिं तिष्ठन्त्यथो चतुर्विश्शत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायित्रियैव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धतेऽतिरात्राविभितो

भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (३)

असावायुंगुभ्यामेव पर्श्वचत्वारिश्शव॥———[१] यथा वै मनुष्यां एवं देवा अग्रं आसुन्तेऽकामयुन्तावंर्तिम्पाप्मानेम

दैवी १ स्रथ्सदं गच्छेमेति त एतं चंतुर्वि १ शतिरात्रमंपश्यन्तमाहंर्न्तेनां ततो वै तेऽवंर्तिम्पाप्मानंम्मृत्युमंपहत्य दैवी १ स्रथ्सदंमगच्छ्न् य एवं विद्वा १ सश्चतुर्वि १ शतिरात्रमास्तेऽवंर्तिमेव पाप्मानंमपहत्य श्रियं गच्छन्ति श्रीर्हि मंनुष्यंस्य (४)

दैवीं स्रमञ्चातिरतिरात्रो भवित सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये पृष्ठ्यः षड्हो भविति षड्वा ऋतवंः संवथ्सरस्तम्मासां अर्धमासा ऋतवंः प्रविषय दैवी स्रम्सदंमगच्छ्न् य एवं विद्वा स्रश्चत्विष्ठ्यतिरात्रमासते संवथ्सरमेव प्रविषय वस्यंसी स्रम्सदं गच्छन्ति त्रयं स्वयस्त्रि श्वा अवस्तौद्धवन्ति त्रयं स्वयस्त्रि श्वाः प्रस्तौत्रयस्त्रि स्रम्सदं गच्छन्ति त्रयं स्वयस्त्रि श्वाः प्रस्तौत्रयस्त्रि स्रमेत्वोभ्यतोऽवर्तिम्पाप्मानं मप्हत्य देवी स्रमेत्र स्मेप्यतः (५)

गृच्छुन्ति पृष्ठानि हि दैवीं स्र सञ्जामि वा एतत्कुंविन्ति यत्रयंस्वयस्त्रि शा अन्वश्चो मध्येऽनिरुक्तो भवित तेनाजाँम्यूध्वानि पृष्ठानि भवन्त्यूर्ध्वाश्छंन्दोमा उभाभ्या र्रे रूपाभ्या र्रे सुवर्गं लोकं यन्त्यसंत्रुं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवन्ति तेनं सुत्रं देवतां एव पृत्छैरवं रुन्धते पृश्चञ्छंन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानिं पृशवंः (६) छुन्दोमा ओर्जस्येव वीर्ये पृशुषु प्रति तिष्ठन्ति त्रयंस्रयस्त्रि १ शा अवस्ताद्भवन्ति त्रयंस्रयस्त्रि १ शाः पुरस्तान्मध्ये पृष्ठान्युरो वै

ऽनाँत्ये बृहद्रथन्त्राभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्त्रम्सौ बृहद्यभ्यामेव यन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्चसायंनी स्नुती ताभ्यांमेव (७)

त्रंयस्त्रि शा आत्मा पृष्ठान्यात्मनं एव तद्यजंमानाः शर्म नह्यन्ते-

सुवर्गं लोकं यन्ति पराश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युंप्यन्तिं प्रत्यङ्कंडहो भवित प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोंलींकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति त्रिवृताऽधिं त्रिवृत्मुपं यन्ति स्तोमाना सम्पंत्त्ये प्रभ्वाय ज्योतिरग्निष्टोमो भवत्ययं वाव स क्षयोऽस्मादेव तेन क्षयात्र यन्ति चतुर्विरशतिरात्रो भविति चतुर्विरशतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुंवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुंवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विरशत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियेव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्थतेऽतिरात्राविभतों भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (८)

मृतुष्यंस्य मध्यतः पृशवस्ताभ्यांमेव संवध्युरश्चतृविंश्यतिश्वा ऋक्षा वा इ्यमेलोमकांसीथ्साकांमयतौषंधीभिवंनस्पतिंभिः प्र जायेयेति सैतास्त्रिष्शत्र् रात्रीरपश्यत्ततो वा इ्यमोषंधीभिवंनस्पतिंभिः

प्राजांयत् ये प्रजाकांमाः पृशुकांमाः स्युस्त एता आसीर्न्प्रेव जायन्ते प्रजयां पृशुभिरियं वा अक्षुध्यथ्सैतां विराजमपश्यत्तामात्मन्धि वर्धन्ते प्रजयां पृशुभिर्जेमानंम्मिह्मानं गच्छन्ति ज्योतिरितरात्रो भंवित सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्यै पृष्ठ्यः षड्हो भंवित षड्वा ऋतवः षद्वृष्ठानिं पृष्ठैरेवर्तून्न्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव (१०)

एवं विद्वारसं एता आसंते विराजेमेवात्मन्धित्वाऽन्नाद्यमवं रुन्धते

वनस्पतीन्प्रजां पशून्तेनावर्धत सा जेमानम्महिमानमगच्छद्य

प्रतिं तिष्ठन्ति त्रयस्त्रिष्शात्रंयस्त्रिष्शमुपं यन्ति य्ज्ञस्य सन्तंत्या अथौं प्रजापंतिर्वे त्रंयस्त्रिष्शः प्रजापंतिमेवा रंभन्ते प्रतिष्ठित्यै त्रिण्वो भंवति विजित्या एकविष्शो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दंधते त्रिवृदंग्रिष्ठुद्भंवति पाप्मानंमेव तेन् निर्देहन्तेऽथो तेजो वै त्रिवृत्तेजं प्रवात्मन्दंधते पश्चद्श इंन्द्रस्तोमो भंवतीन्द्रियमेवावं (११)

रुन्धते सप्तद्शो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकविश्शो भवित प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्दंधते चतुर्विश्शो भंवित चतुर्विश्शितरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुंवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुंवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो एष वै विषूवान् विषूवन्तो भवन्ति य एवं विद्वाश्सं एता आसंते चतुर्विश्शात्पृष्ठान्युपं यन्ति संवथ्सर एव प्रतिष्ठायं (१२)

देवतां अभ्यारोहिन्त त्रयस्त्रिष्शात्रयस्त्रिष्शमुपं यन्ति त्रयस्त्रिष्शद्वे देवतां देवतांस्वेव प्रतिं तिष्ठन्ति त्रिणवो भवतीमे वै लोकास्त्रिण्व पृष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति द्वावेकिवि १ शौ भेवतः प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्दंधते बहुवंः षोड्शिनों भवन्ति तस्माँद्वहवंः प्रजासु वृषांणो यदेते स्तोमा व्यतिषक्ता भवन्ति तस्मांदियमोषंधीभिवनस्पतिभिर्व्यतिषक्ता (१३)

व्यतिषज्यन्ते प्रजयां पृशुभियं एवं विद्वारसं एता आस्ते-ऽक्रंप्ता वा एते स्वंगं लोकं येन्त्युचावचान् हि स्तोमानुप्यन्ति यदेत ऊर्ध्वाः क्रुप्ताः स्तोमा भवंन्ति क्रुप्ता एव स्वंगं लोकं यंन्त्युभयोरेभ्यो लोकयोः कल्पते त्रिष्शदेतास्त्रिष्शदंक्षरा विराडन्नं विराद्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धतेऽतिरात्राविभितों भवतोऽन्नाद्यंस्य

परिंगृहीत्यै॥ (१४)

ओपंधाः संबथ्सर पुवावं प्रतिष्ठाय व्यतिपुक्तेकात्रपंश्राणवं॥

———[३]

प्रजापंतिः सुवर्गं लोकमैत्तं देवा येनयेन छन्दसानु

प्रजापतिः सुष्ण लाकमृत प्वा पनयम् छन्द्सानु प्रायुंअत् तेन् नाप्नुंबन्त एता द्वात्रिर्श्यत्र् रात्रीरपश्यन् द्वात्रिर्श्यदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापितिः स्वेनैव छन्दंसा प्रजा-पितिमाम्वाभ्यारुह्यं सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वारसं एता आसंते द्वात्रिर्शयदेता द्वात्रिर्शयदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापितिः स्वेनैव छन्दंसा प्रजापितिमाम्वा श्रियंं गच्छन्ति (१५)

श्रीर्हि मंनुष्यंस्य सुवर्गो लोको द्वात्रिर्श्शदेता द्वात्रिर्श्शदक्षरानुष्टु वार्चमाप्नुवन्ति सर्वे वाचो वंदितारों भवन्ति सर्वे हि श्रियं गच्छंन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भेवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिरेक्षं गौर्सावायुंरिमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भेवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्ति (१६)

चतुर्थः प्रश्नः

ड्यं वाव रंथन्त्रम्सौ बृहद्ग्भ्यामेव यन्त्यथों अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्नृती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यन्ति परांश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति ये परांचस्र्यहानुप्यन्ति प्रत्यङ्ग्रहो भवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोंलीकयोरं ऋद्धोत्तिष्ठन्ति द्वात्रिरंशदेतास्तासां यास्त्रिर्शित्र्या उभयोंलीकयोरं ऋद्धोत्तिष्ठन्ति द्वात्रिरंशदेतास्तासां यास्त्रिर्शित्र्या विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धते ये द्वे अंहोरात्रे एव ते उभाभ्यारं रूपाभ्यारं सुवर्गं लोकं यन्त्यितरात्राविभितों भवतः परिगृहीत्यै॥ (१७)

ग्रेच्छान् यन्ति विश्यतंक्षय द्वाविश्यातिक्षा हिश्चेव त्रंयस्त्रिश्यदहश्च य एवं विद्वाश्संस्त्रयस्त्रिश्यदहमासंते साक्षादेव देवतां अभ्यारोहन्ति यथा खलु वे श्रेयांनभ्यारूढः कामयते तथां करोति यद्यंविष्यंति पापीयान्भवित यदि नाव्विष्यंति सदृद्ध्य एवं विद्वाश्संस्त्रयस्त्रिश्यदहमासंते वि पाप्मना भ्रातृं व्येणा वर्तन्ते- उहुर्भाजो वा एता देवा अग्र आहंरत्र (१८) अहरेकोऽभंजताहरेकस्ताभिर्वे ते प्रबाहुंगार्भुवन् य एवं

विद्वारसंस्रयस्त्रिरशद्हमासंते सर्व एव प्रवाहंगृध्रवन्ति सर्वे ग्रामंणीयम्प्राप्नुंवन्ति पञ्चाहा भंवन्ति पञ्च वा ऋतवंः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रतिं तिष्ठन्त्यथो पञ्जाक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञ यज्ञमेवावं रुन्धते त्रीण्यांश्विनानि भवन्ति त्रयं इमे लोका एषु (१९)

पुव लोकेषु प्रतिं तिष्ठन्त्यथो त्रीणि वै यज्ञस्यैन्द्रियाणि तान्येवावं रुन्थते विश्वजिद्धंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धौ सर्वपृष्ठो भवति सर्वस्याभिजित्यौ वाग्वै द्वांदशाहो यत्पुरस्तांद्वादशाहमुंपेयुरनांमां वाच्मुपेयुरुपदासुंकैषां वाख्स्यांदुपिरेष्टाद्वादशाहमुपं यन्त्याप्तामेव वाच्मुपं यन्ति तस्मांदुपिरेष्टाद्वाचा वंदामोऽवान्त्रम् (२०)

वै दंशरात्रेणं प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् यद्दंशरात्रो भवंति प्रजा एव तद्यजंमानाः सृजन्त एता ह् वा उंदुङ्कः शौंल्बायनः सृत्रस्यद्धिं मुवाच् यद्दंशरात्रो यद्दंशरात्रो भवंति सृत्रस्यद्धां अथो यदेव पूर्वेष्वहं सु विलोम क्रियते तस्यैवेषा शान्तिं द्धीनीका वा एता रात्रंयो यजंमाना विश्वजिथ्सहातिं रात्रेण पूर्वाः षोडंश सहातिं रात्रेणोत्तं राः षोडंश य एवं विद्वा रसंस्रयस्त्रि रशदहमासंत् ऐषां द्धानीका प्रजा जांयते उतिरात्राविभतों भवतः परिगृहीत्य॥ (२१)

अहर्न्नेष्वंवान्तुर षोडंश सह सप्तदंश च॥

-[५]

ज्योतिंरतिरात्रः (२२)

भ्वति ज्योतिरेव पुरस्तौद्दधते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये षड्हा भवन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्ति चत्वारों भवन्ति चतंस्रो दिशों दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यसंत्रं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवन्ति तेनं स्त्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृश्चर्चंन्दोमरोजो वै वीर्यं पृष्ठानिं पृश्चवंश्छन्दोमा ओर्जस्येव (२३) वीर्यं पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्ति षद्गिरशाद्वात्रो भवति षद्गिरशादक्षरा

बृह्ती बार्ह्नंताः पृशवों बृह्त्यैव पृशूनवं रुन्थते बृह्ती छन्दंसा् स्वाराज्यमाश्रुताश्रुवते स्वाराज्यं य एवं विद्वारसंः षद्विरशद्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं यंन्त्यतिरात्राविभेतों भवतः

सुवर्गस्यं लोकस्य परिंगृहीत्यै॥ (२४)

आदित्या अंकामयन्त सुवर्गं लोकमिंयामेति ते

सुंवर्गं लोकं न प्राजांनन्न सुंवर्गं लोकमांयन्त एतर षंद्रिरशद्रात्रमंपश्यन्तमाहंरन्तेनांयजन्त ततो वै ते सुंवर्गं लोकम्प्राजांनन्थ्सुवर्गं लोकमांयन् य एवं विद्वारसंः षद्रिरशद्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकम्प्र जानन्ति सुवर्गं लोकं यंन्ति

वसिष्ठो हृतपुत्रोऽकामयत विन्देयं प्रजाम्भि सौंदासान्भंवेयमिति स एतमेंकस्मान्नपश्चाशमंपश्यत्तमाहंरत्तेनांयजत् ततो वै सोऽविन्दत प्रजाम्भि सौदासानंभवद्य एवं विद्वार्सं एकस्मान्नपश्चाशमासंते विन्दन्ते प्रजाम्भि भ्रातृंव्यान्भवन्ति त्रयंस्त्रिवृतौंऽग्निष्टोमा भवन्ति वर्ज्ञस्यैव मुख्र सङ् श्यंन्ति दर्श पश्चद्शा भवन्ति पश्चद्शो वर्ज्ञः (२५)

वर्ज्रमेव भ्रातृं व्येभ्यः प्र हंरन्ति षोडशिमद्दंशममहंभविति वर्ज्र एव वीर्यं दधित द्वादंश सप्तद्शा भंवन्त्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तैर्जायन्ते पृष्ठ्यः षड्हो भंवित षड्वा ऋतवः षद्घानि पृष्ठेरेवर्तून्न्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठन्ति द्वादंशैकविश्शा भंवन्ति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्न (२६)

द्धते बहुवंः षोड्शिनों भवन्ति विजित्यै षडाँश्विनानिं भवन्ति पड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यूनातिरिक्ता वा एता रात्रंय ऊनास्तद्यदेकंस्यै न पंश्वाशदितिरिक्तास्तद्यद्भ्यंसीर्ष्टाचंत्वारिश्शत ऊनाम् खलु वा अतिरिक्ताच प्रजापंतिः प्राजांयत् ये प्रजाकांमाः पशुकांमाः स्युस्त एता आंसीर्न्प्रेव जांयन्ते प्रजयां पशुभिवेराजो वा एष यज्ञो यदेकस्मान्नपश्चाशो य एवं विद्वाश्सं एकस्मान्नपश्चाशमासते विराजमेव गंच्छन्त्यन्नादा भंवन्त्यतिरानावभितों भवतोऽन्नाद्यंस्य परिगृहीत्यै॥ (२७)

वर्च आत्मन्युजया द्वावि १ शतिश्च॥

सुंवृथ्सरायं दीक्षिष्यमांणा एकाष्ट्रकार्यां दीक्षेरन्नेषा वै

चतुर्थः प्रश्नः 10

संवध्सरस्य पत्नी यदेंकाष्ट्रकैतस्यां वा एष एता रात्रिं वसति साक्षादेव संवध्सरमारभ्यं दीक्षन्त आर्तं वा एते संवध्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्ट्रकायां दीक्षन्तेऽन्तंनामानावृत् भंवतो व्यंस्तं वा एते संवध्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्ट्रकायां दीक्षन्तेऽन्तंनामानावृत् भंवतः फल्गुनीपूर्णमासे दीक्षेर्न्मुखं वा एतत् (२८)

संवथ्सरस्य यत्फेल्गुनीपूर्णमासो मुंखत एव संवथ्सरमारभ्यं

मृंख्त एव संवथ्सरमारभ्यं दीक्षन्ते तस्य न का चन निर्या भंवति चतुर्हे पुरस्तांत्पौर्णमास्यै दीक्षेर्न्तेषांमेकाष्ट्रकायां ऋयः सम्पंद्यते तेनैकाष्ट्रकां न छम्बद्धुर्वन्ति तेषाम् (२९) पूर्वपक्षे सुत्या सम्पंद्यते पूर्वपक्षम्मासां अभि सम्पंद्यन्ते ते

दीक्षन्ते तस्यैकैव निर्या यथ्साम्में घ्ये विषूवान्थ्सम्पद्यंते चित्रापूर्णमासे दीक्षेरन्मुखं वा एतथ्संवथ्सरस्य यचित्रापूर्णमासो

पूर्वपक्ष उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठत् ओषंधयो वनस्पत्योऽनूत्तिष्ठन्ति तान्केल्याणी कीर्तिरनूत्तिष्ठत्यराँथ्सुरिमे यजमाना इति तदनु सर्वे राध्रवन्ति॥ (३०)

सुवर्गं वा एते लोकं यंन्ति ये सृत्रमुंपयन्त्यभीन्धंत एव दीक्षाभिरात्मानई श्रपयन्त उपसद्धिर्द्वाभ्यां लोमावं द्यन्ति द्वाभ्यान्त्वचं द्वाभ्यामसृद्वाभ्यांम्मार्स्सं द्वाभ्यामस्थि द्वाभ्यांम्मुञ्जानंमात्मदंक्षिणं वै स्त्रमात्मानंमेव दक्षिणां नीत्वा सुंवर्गं लोकं यन्ति शिखामनु प्र वंपन्त ऋद्या अथो रघीया सः सुवर्गं

लोकमंयामेति॥ (३१) सुवर्गमंश्राशत॥————[९]

ब्रह्मवादिनों वदन्त्यतिरात्रः पर्मो यंज्ञकतूनां कस्मात्तम्प्रंथममुपं यन्तीत्येतद्वा अग्निष्टोमम्प्रंथममुपं यन्त्यथोक्थ्यंमथं षोड्शिन्मथांतिराः तानालभ्यं परिगृह्य सोमंमेवैतत्पिबंन्त आसते ज्योतिष्टोमम्प्रथममुपं यन्ति ज्योतिष्टोमो वै स्तोमानाम्मुखंम्मुख्त एव स्तोमान्प्र युंअते ते (३२)

सङ्स्तुंता विराजंम्भि सम्पंद्यन्ते द्वे चर्चावितं रिच्येते एकंया गौरतिरिक्त एक्यायुंक्नः सुंवर्गो वे लोको ज्योतिक्रिर्ग्वराद्वुंवर्गम्व तेनं लोकं यंन्ति रथन्त्रं दिवा भवंति रथन्त्रं नक्तमित्यांहुर्ब्रह्मवादिनः केन तदजामीतिं सौभ्रं तृंतीयसवने ब्रह्मसामम्बृहत्तन्मंध्यतो दंधित विधृंत्ये तेनाजांमि॥ (३३)

त एकान्नपंश्राश्चं॥_____

ज्योतिष्टोमम्प्रथममुपं यन्त्यस्मिन्नेव तेनं लोके प्रतिं तिष्ठन्ति गोष्टोंमं द्वितीयमुपं यन्त्यन्तिरक्ष एव तेन् प्रतिं तिष्ठन्त्यायुंष्टोमं तृतीयमुपं यन्त्यमुष्मिन्नेव तेनं लोके प्रतिं तिष्ठन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिरक्षं गौर्सावायुर्यदेतान्थ्स्तोमानुप्यन्त्येष्वेव तल्लोकेषुं

अभि सम्पंद्यन्ते द्वे चर्चावतिं रिच्येते एकंया गौरतिंरिक्त एक्यायुंरूनः सुंवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराङूर्जमेवावं रुन्थते ते

न क्षुधार्तिमार्च्छ्नत्यक्षोधुका भवन्ति क्षुथ्संम्बाधा इव हि सत्रिणौ-ऽग्निष्टोमावभितः प्रधी तावुक्थ्यां मध्ये नभ्यं तत्तदेतत्पंरियद्देवचऋं यदेतेनं (३५)

षडहेन यन्ति देवचऋमेव समारोहन्त्यरिष्ट्यै ते स्वस्ति समंभुवते षडहेनं यन्ति षड्वा ऋतर्व ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्त्युभ्यतौज्योतिषा यन्त्युभयतं एव स्वर्गे लोके प्रतितिष्ठंन्तो यन्ति द्वौ षंडहौ भंवतस्तानि द्वादशाहांनि सम्पंद्यन्ते द्वादशो वै पुरुषो द्वे सक्थ्यौ द्वौ बाह आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गानि स्तनौ द्वादशौ (३६)

तत्पुरुषमन् पर्यावर्तन्ते त्रयंः षडहा भवन्ति तान्यष्टादशाहांनि सम्पंद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव वै पुरुषे प्राणास्तत्प्राणाननु पर्यावर्तन्ते चत्वारंः षडहा भवन्ति तानि चतुर्वि शतिरहांनि सम्पंद्यन्ते चतुंर्वि १ शतिरर्धमासाः संवथ्सरस्तथ्संवथ्सरमनुं पर्यावर्तन्तेऽप्रतिष्ठितः संवथ्सर इति खलु वा आंहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाया

इत्येतावद्वै संवथ्सरस्य ब्राह्मणं यावंन्मासो मासिमाँस्येव प्रंतितिष्ठंन्तो यन्ति॥ (३७) विराजमितेनं द्वादशावेतावृद्वा अष्टौ चं॥

मेषः षद्गिर्श्शत्॥=

मेषस्त्वां पचतेरंवतु लोहिंतग्रीवृश्छागैः शल्मलिर्वृद्धां पूर्णो ब्रह्मंणा प्रक्षो मेधेन न्युग्रोधंश्चम्सैरुंदुम्बरं ऊर्जा गांयुत्री छन्दोभिस्त्रिवृथ्स्तोमैरवंन्तीः स्थावंन्तीस्त्वावन्तु प्रियं त्वां प्रियाणां वर्षिष्ठमाप्यांनां निधीनां त्वां निधिपति हवामहे वसो मम॥ (३८)

कूप्याभ्यः स्वाहा कूल्याभ्यः स्वाहां विकर्याभ्यः स्वाहां-ऽवृट्याभ्यः स्वाहा खन्याभ्यः स्वाहा ह्रद्याभ्यः स्वाहा सूद्याभ्यः स्वाहां सरस्याभ्यः स्वाहां वैशन्तीभ्यः स्वाहां पल्वल्याभ्यः स्वाहा

स्वाहां सर्स्यांभ्यः स्वाहां वैश्वन्तीभ्यः स्वाहां पत्व्वत्यांभ्यः स्वाहा वर्ष्यांभ्यः स्वाहांऽवर्ष्याभ्यः स्वाहां ह्वादुनींभ्यः स्वाहा पृष्वांभ्यः स्वाहा स्यन्दंमानाभ्यः स्वाहां स्थावराभ्यः स्वाहां नादेयीभ्यः स्वाहां सैन्ध्रवीभ्यः स्वाहां समुद्रियांभ्यः स्वाहा सर्वांभ्यः स्वाहां॥ (३९)

अद्भाः स्वाह्य वहंन्तीभ्यः स्वाहां परिवहंन्तीभ्यः स्वाहां समन्तं वहंन्तीभ्यः स्वाह्य शीघ्रं वहंन्तीभ्यः स्वाह्य शीभुं वहंन्तीभ्यः स्वाह्येग्रं वहंन्तीभ्यः स्वाहां भीमं वहंन्तीभ्यः स्वाह्यऽम्भौभ्यः स्वाह्य नभौभ्यः

स्वाह्य महोंभ्यः स्वाह्य सर्वस्मे स्वाहां॥ (४०)

अुद्ध एकान्नतिर्शत्॥━───[१४]

यो अर्वन्तं जिघारं सित् तम्भ्यंमीति वर्रणः। पूरो मर्तः पूरः श्वा। अहं च त्वं चं वृत्रहुन्थ्सम्बंभूव सिनिभ्य आ। अरातीवा चिंदद्रिवोऽनुं नौ शूर मरसते भुद्रा इन्द्रंस्य रातयः। अभि क्रत्वेन्द्र भूरध ज्मन्न ते विव्यङ्गहिमान् रजारंसि। स्वेना हि वृत्र शवंसा ज्घन्थ न शत्रुरन्तं विविदद्युधा तै॥ (४१)

निष्टे वे निष्टे वे निष्टे वर्षणाय नमोऽश्वाय नमेः प्रजापंतये नमोऽधिपत्येऽधिपतिर्स्यधिपति मा कुर्वधिपतिर्हे प्रजानां भूयासुम्मां धेहि मिये धेह्युपाकृताय स्वाहाऽऽलंब्धाय स्वाहां

हुताय स्वाहाँ॥ (४२)

€]

म्योभूर्वातों अभि वांतूस्रा ऊर्जस्वतीरोषंधीरा रिशन्ताम्। पीवंस्वतीर्जीवधंन्याः पिबन्त्ववसायं पृद्धते रुद्र मृड। याः सर्रूपा विरूपा एकंरूपा यासांमग्निरिष्ट्या नामांनि वेदं। या अङ्गिरस्तपंसेह चुकुस्ताभ्यः पर्जन्य मिह् शर्म यच्छ। या देवेषु तनुवमैरयन्त यासा् सोमो विश्वां रूपाणि वेदं। ता अस्मभ्यम्पर्यसा पिन्वंमानाः प्रजावंतीरिन्द्र (४३)

गोष्ठे रिरीहि। प्रजापंतिर्मह्मंमेता रराणो विश्वेर्देवैः पितृिभः संविदानः। शिवाः सतीरुपं नो गोष्ठमाकस्तासाँ वयं प्रजया सर

संदेम। इह धृतिः स्वाहे्ह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमंतिः स्वाहां महीमू षु सुत्रामाणम्॥ (४४)

कि इस्वेदासीत्पूर्विचेत्तिः कि इस्वेदासीद्धृहद्वयः।
कि इस्वेदासीत्पिशङ्गिला कि इस्वेदासीत्पिलिप्पिला।
ह्यौरांसीत्पूर्विचेत्तिरश्वं आसीद्धृहद्वयः। रात्रिंरासीत्पिशङ्गिलाविंरासीत्पिकः स्विदेकाकी चंरित क उस्विज्ञायते पुनः। कि इस्विद्धिमस्यं भेषजं कि इस्वेदावपंनम्महत्। सूर्यं एकाकी चंरित (४५)
चन्द्रमां जायते पुनः। अग्निर्हिमस्यं भेषजं भूमिरावपंनम्महत्।
पृच्छामिं त्वा परमन्तं पृथिव्याः पृच्छामिं त्वा भुवंनस्य नाभिम्ं।

सोर्ममाहुर्वृष्णो अश्वंस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः पंरमं व्योम॥ (४६)

स्यं एकाकी चंरित पद्धंत्वारिश्शव॥———[१८]
अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां नयित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः।
सुभंगे काम्पीलवासिनि सुवर्गे लोके सं प्रोण्वांथाम्। आहमंजानि

पृच्छामि त्वा वृष्णो अर्श्वस्य रेतः पृच्छामि वाचः पर्मं व्योम। वेदिमाहः पर्मन्तं पृथिव्या यज्ञमाहर्भवनस्य नाभिम्।

सुभंगे काम्पीलवासिनि सुवर्गे लोके सं प्रोर्ण्वाथाम्। आहमंजानि गर्भुधमा त्वमंजासि गर्भुधम्। तौ सह चृतुरंः पुदः सम्प्र सारयावहै। वृषां वार रेतोधा रेतों दधातूथ्सक्थ्यौर्गृदं धेँह्यञ्जिमुदंञ्जिमन्वंज। यः स्त्रीणां जीवभोजनो य आसाम् (४७) बिल्धावंनः। प्रियः स्त्रीणामंपीच्यंः। य आंसां कृष्णे लक्ष्मंणि सर्दिगृदिम्परावंधीत्। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रंयताद्वेणुभारं गिराविंव। अथांस्या मध्यंमेधता शीते वाते पुनित्रंव। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। यद्धंरिणी यवमित्त न (४८)

पुष्टम्पृशु मंन्यते। शूद्रा यदर्यजारा न पोषांय धनायति। अम्बे अम्बाल्यम्बिंके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। इयं यका शंकुन्तिकाहलमिति सर्पति। आहंतं गुभे पसो नि जंल्गुलीति धाणिका। अम्बे अम्बाल्यम्बिंके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। माता चं ते पिता च तेऽग्रं वृक्षस्यं रोहतः। (४९)

प्र सुंलामीतिं ते पिता गुभे मुष्टिमंतरसयत्। दुधिकावणीं अकारिषं जिष्णोरश्वंस्य वाजिनः। सुर्भि नो मुखां कर्त्प्र ण् आयूर्षेषि तारिषत्। आपो हि ष्ठा मंयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्यं भाजयतेह नंः। उश्तीरिंव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपो जनयंथा च नः॥ (५०)

आसामित् न रोंहतो जिन्वंथ चत्वारिं च॥———[१९]

भूर्भुवः सुवर्वसंवस्त्वाञ्जन्तु गायत्रेण छन्दंसा रुद्रास्त्वांञ्जन्तु त्रैष्टुंभेन् छन्दंसादित्यास्त्वांञ्जन्तु जागंतेन् छन्दंसा यद्वातों अपो

-[२१]

अगंमदिन्द्रंस्य तनुवंम्प्रियाम्। एतङ् स्तोतरेतेनं पथा पुनरश्वमा वंर्तयासि नः। लाजी (३) ञ्छाची (३) न् यशो मुमा (४)म्। युव्यायै गव्यायां एतद्देवा अन्नमत्तैतदन्नमिद्ध प्रजापते। युअन्ति ब्रध्नमरुषं चर्रन्तं परि तस्थुषंः। रोचंन्ते रोचना दिवि। युअन्त्यंस्य काम्या हरी विपेक्षसा रथें। शोणां धृष्णू नृवाहंसा। केतुं कृण्वन्नंकेतवे पेशों मर्या अपे्शसें। समुषद्भिरजायथाः॥ (५१)

ब्रध्नं पश्चविश्शति प्राणाय स्वाहाँ व्यानाय स्वाहांऽपानाय स्वाहा स्नावंभ्यः स्वाहां सन्तानेभ्यः स्वाहा परिसन्तानेभ्यः स्वाहा पर्वभ्यः स्वाहां सुन्धानेभ्यः

स्वाहा शरीरेभ्यः स्वाहां युज्ञाय स्वाहा दक्षिणाभ्यः स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वसमै स्वाहां॥ (५२)

सिताय स्वाहाऽसिंताय स्वाहाऽभिहिंताय स्वाहाऽनंभिहिताय स्वाहां युक्ताय स्वाहाHऽयुंक्ताय स्वाहा सुयुंक्ताय स्वाहोद्युंक्ताय

स्वाहा विमुक्ताय स्वाहा प्रमुक्ताय स्वाहा वश्चेते स्वाहां परिवश्चेते स्वाहां संवश्चेते स्वाहांऽनुवश्चेते स्वाहोद्वश्चेते स्वाहां यते स्वाहा

सितायाष्टात्रि ५ शत्॥ •[२२]

बृहस्पतिः श्रद्यथा वा ऋक्षा वै प्रजापंतिर्येनंयेन द्वे वाव देवसत्रे आंदित्या अंकामयन्त सुवर्गं वसिष्ठः संवथ्सरायं सुवर्गं ये सत्रम्ब्रह्मवादिनोऽतिरात्रो ज्योतिष्ठोमं मेषः कृप्याँभ्योऽज्ञ्यो यो नमों मयोभुः

किः स्वदम्बे भः प्राणायं सिताय द्वाविर्श्यतिः॥ **-**[२३] [बृहस्पितः प्रतितिष्ठन्ति वै दंशरात्रेणं सुवर्गं यो अर्वन्तं भूस्त्रिपंश्चाशत्॥53॥ बृहस्पितः सर्वस्मै

स्वाहाँ॥]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita. github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/ stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/